

faa fuldsommen erkjender Rigtigheden af, at det tiloversblevne Beløb gaaer over fra det ene Aar til det andet, nærer jeg dog Tvivl om, hvorvidt det er rigtigt at indsatte Noget derom i Loven; og har foreløbig ikke Noget at bemærke imod, at det ikke er blevet indsat deri.

Gad: Det ærede Medlem, som nu satte sig, anførte til det, som det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Klein) havde anført imod min og Andres Udtalelse om den mellemcommunale Bessatning, at denne forudsatte Gjensidighed. Det troer jeg ogsaa, og jeg troer derfor ikke, at Indvendingen er af den Art, at den med mindste Følge kan reises imod Nogen af dem, der forsvare den mellemcommunale Bessatning. — Alle de, som jeg idag har hørt udtale sig til Gunst for den, have meget stærkt gjort gjældende, at man med Sikkerhed forudsatte, at der vilde indtræde Gjensidighed, at man tydelig indsaae, at, naar man indsatte en saadan Bessatning i denne Lov, saa vilde deraf nødvendig følge lignende Bessatninger, der havde Hensyn til de andre Communer i Landet. Jeg troer derfor ikke, at man med Sandhed kan reise en sliq Indvending imod dem, der forsvare den mellemcommunale Bessatning. Spørgsmaalet er, om vi skulle begynde eller ikke begynde. Naar vi nu lade denne Lov gaae, og der saa bliver Tale om en Bessatningslov for Kjøbstæderne eller en Bessatningslov for Landet, saa kommer man og bruger netop det samme Slags Indvendinger som idag: „Ja, nu kunne vi ikke indføre det, thi i den kjøbenhavnske Indkomstskattelov er det ikke indført“. Spørgsmaalet er, om det ikke er naturligt at bringe Sagen frem nu, idet man ubetinget forudsætter og gaaer ud fra, at Gjensidighed maa finde Sted, og at det tilsvarende Princip altsaa ogsaa maa indføres i andre Love. Dertil kommer, at jeg til en vis Grad kan indrømme det ærede Medlem, at Kjøbenhavns Commune maaskee ikke vil vinde saa Meget derved. Det kan meget godt være, at den ærede Taler i saa Henseende har Ret, og det er ogsaa det, jeg antydede forrige Gang, jeg havde Ordet, da jeg sagde, at dette Spørgsmaal sikkerlig i og for sig havde større Betydning for andre Com-

muner end for Kjøbenhavns Commune. Jeg troer, at det virkelig er Tilfældet, at der rundt omkring i Landet er flere Communer, for hvem det har en ganske anden praktisk Betydning, at dette Princip bliver etableret, baade til det Gode og til det Onde. Der vil være Communer, for hvem det aabenbart vil have stor Betydning derved, at deres Indtægter vilde blive ikke lidt forøgede, og der vil være andre Communer, og saaledes f. Ex. upaatvilelig Frederiksberg Commune, som vilde lide en Nedgang i deres Indtægter, og som altsaa maa beskutte deres Beboere noget stærkere. — Der er en anden Bemærkning, som jeg ogsaa vil sige et Par Ord om, som fremkom fra det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Klein) imod den mellemcommunale Bessatning; idet han nemlig sagde, at vi derved faktisk vilde komme til en Næringsbessatning, og denne havde vi dog i sin Tid affattet. Jeg maa tilstaae, at jeg forstaaer ikke denne Bemærkning; thi hvad var Grunden til, at man i sin Tid ønskede at faae Næringsbessatningen affattet, og hvorfor gjorde man det? Det var, fordi den hvilede paa visse Næringer og ikke paa alle, fordi den hed Næringsbessatning, men i Virkeligheden kun var en Bessatning paa enkelte Næringer. Dernæst var det, fordi denne Bessatning ikke hvilede paa Retten af disse Næringer, men blev lignet efter andre Regler, efter hvilke de forskjellige Næringers Skatteydelse ofte blev ikke lidt forskjellig fra det Udbytte, som Næringerne virkelig indbyrdes gave. Den ærede Talers Indvending er i Grunden ikke Andet, end om man vilde sige, at en Indkomstbessatning aldeles ikke lader sig basere paa Indtægtskilberne; men dette kan meget godt lade sig gjøre og er flere Steder praktisk udført.

Der er flere ærede Herrer, der have udtalt sig meget bestemt imod at gjøre en Forandring med Hensyn til Scalaen i § 10. Jeg har dog egentlig kun hørt to Indvendinger, om end disse Indvendinger ganske sikkert i Formen ere fremsatte paa en noget forskjellig Maade. Den ene var den, at man med Hensyn til Skatteforhold skulde indtage et konservativt Standpunkt. Det er ganske sikkert en Sætning, som til en vis Grad gjælder; men for det Første